

środa, 05.03.2025

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA WIELKI POST

Drodzy Bracia i Siostry!

Z pokutnym znakiem popiołu na głowie, z wiarą i nadzieją rozpoczynamy doroczny pielgrzymk Wielkiego Postu. Kościół, matka i nauczycielka, zaprasza nas do przygotowania naszych serc i otwarcia się na Boga i Jego miłość, abyśmy mogli z wielką radością i wiśtowa paschalny triumf Chrystusa Pana nad grzechem i śmiercią, jak wołał św. Paweł: „Zwycięstwo pochłonęło śmierć.

Gdzie jest, o śmierci twoje zwycięstwo? Gdzie jest, o śmierci, twój oświecenie?” (1 Kor 15, 54-55).

Istotnie, Jezus Chrystus, umarł i zmartwychwstał, jest centrum naszej wiary i gwarantem naszej nadziei na spełnienie wielkiej obietnicy Ojca, która już się urzeczywistniła w Nim, Jego umiłowanym Synu: obietnicy życia wiecznego (por. J 10, 28; 17, 3) [1].

W tym Wielkim Poście, ubogającym i pokutnym Roku Jubileuszowego, chciałbym zaproponować wam kilka refleksji na temat znaczenia wspólnego podążania w nadziei, i odkrywanie wezwania do nawrócenia, które Bóg miłosierdzie kieruje do nas wszystkich, jako do osób oraz jako do wspólnoty.

Przede wszystkim, podążając. Jubileuszowe hasło „Pielgrzymi nadziei” przywodzi na myśl drogę ludu Izraela do Ziemi Obiecanej, opisaną w Księdze Wyjścia: trudną drogą od niewoli ku wolności, upragnioną i wytyczaną przez Pana, który miłuje swój lud i jest mu zawsze wierny. Nie możemy zapominać biblijnego exodusu, nie myśleć o wielu braciach i siostrach, którzy dziś uciekają przed nędzą i przemocą, i idą w poszukiwaniu lepszego życia dla siebie i swoich bliskich. Tu, pojawia się pierwsze wezwanie do nawrócenia, ponieważ wszyscy jesteśmy pielgrzymami w życiu, ale każdy z nas może zapytać siebie: na ile pozwalam, żeby ten stan rzeczy stał się dla mnie wyzwaniem? Czy naprawdę jestem w drodze, czy jestem raczej sparaliżowany, statyczny, pełen lęku i beznadziei, lub wygodnie usytuowany w mojej strefie komfortu? Czy szukam dróg wyzwolenia z sytuacji grzechu i braku godności? Dobrym ćwiczeniem wielkopostnym byłoby skonfrontowanie się z konkretną rzeczywistością jakiegoś migranta lub pielgrzyma i przyzwolenie,

by nas to zaangażowało, aby odkryć, czego Bóg od nas oczekuje, abyśmy byli lepszymi wędrowcami do domu Ojca. To jest dobry „egzamin” dla wędrowcy.

Po drugie, odbywajmy tę podróż razem. Podążanie razem –bycie „synodalnymi” – to jest powołanie Kościoła [2]. Chrześcijanie są wezwani do pokonywania drogi wspólnie, nigdy jako

samotni podróżnicy. Duch wiśty pobudza nas do wychodzenia poza samych siebie, aby iść ku Bogu oraz ku braciom i siostram, a nigdy do zamykania się w sobie [3]. Podążając razem to znaczy być „tkaczami” jedności, zaczynając od

wspólnej godności dzieci Bożych (por. Ga 3, 26-28). To znaczy i?? do przodu rami? w rami?, nie depcz?c ani nie góruj?c nad innymi, bez wyniszczaj?cej zazdro?ci czy hipokryzji, bez pozwalania na to, by ktokolwiek pozostawa? w tyle lub czu? si?

wykluczony. Id?my w tym samym kierunku, do tego samego celu, z mi?o?ci? i cierpliw?ci? s?uchaj?c siebie nawzajem.

W tym Wielkim Po?cie Bóg wzywa nas do zweryfikowania, czy w naszym ?yciu, w naszych rodzinach, w miejscach, w których pracujemy, we wspólnotach parafialnych lub zakonnych, jeste?my zdolni do kroczenia z innymi, do s?uchania, do przewyci??ania pokusy zakorzeniania si? w swojej autoreferencyjno?ci i dbania wy??cznie o w?asne potrzeby. Zapytajmy siebie przed

Panem, czy jeste?my w stanie pracowa? razem jako biskupi, kap?ani, osoby konsekrowane i ?wieccy, w s?u?bie Królestwa Bo?ego? Czy zachowujemy postaw? go?cinno?ci, z konkretnymi

gestami, wobec tych, którzy si? do nas zwracaj?, i do tych, którzy s? daleko? Czy sprawiamy, ?e ludzie czuj? si? cz??ci? wspólnoty, czy te? trzymamy ich na marginesie [4]. To jest drugie wezwanie: nawrócenie do synodalno?ci.

Po trzecie, wyruszmy razem w t? drog? w nadziei na spe?nienie si? obietnicy. Niech nadzieja, która nie zawodzi (por. Rz 5, 5), centralne przes?anie tego Jubileuszu [5], b?dzie dla nas perspektyw? wielkopostnej drogi ku paschalnemu zwyci?stwu. Jak uczy? nas Papie? Benedykt XVI w encyklice Spe salvi : „Istota ludzka potrzebuje mi?o?ci bezwarunkowej. Potrzebuje tej pewno?ci, dzi?ki której mo?e powiedzie?: «Ani ?mier?, ani ?ycie, ani anio?owie, ani Zwierzchno?ci, ani rzeczy

tera?niejsze, ani przysz?e, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co g??boko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdo?a nas od??czy? od mi?o?ci Boga, która jest w Jezusie Chrystusie, Panu naszym

(Rz 8, 38-39)»” [6]. Jezus, nasza mi?o?? i nasza nadzieja, zmartwychwsta? [7], ?yje i króluje w chwale. ?mier? zosta?a przemieniona w zwyci?stwo i tu tkwi wiara i wielka nadzieja chrze?cijan: w

zmartwychwstaniu Chrystusa!

Oto trzecie wezwanie do nawrócenia: wezwanie do nadziei, do zaufania Bogu i Jego wielkiej obietnicy, ?ycia wiecznego. Musimy zada? sobie pytanie: czy mam w sobie przekonanie, ?e Bóg przebacza moje grzechy? A mo?e zachowuj? si? tak, jakbym móg? zbawi? si? sam? Czy pragn? zbawienia i wzywam Bo?ej pomocy, aby go dost?pi?? Czy konkretnie ?yj? nadziej?, która pomaga

mi odczytywa? wydarzenia historii i pobudza mnie do zaanga?owania si? na rzecz sprawiedliwo?ci, braterstwa, troski o wspólny dom, dbaj?c o to, by nikt nie zosta? pozostawiony samemu sobie?

Siostry i bracia, dzi?ki mi?o?ci Boga w Jezusie Chrystusie, jeste?my zachowani w nadziei, która nie zawodzi (por. Rz 5, 5). Nadzieja jest pewn? i niezachwian?

„kotwic? duszy” [8]. W niej Ko?ció? modli si?, aby „wszyscy ludzie zostali zbawieni” (1 Tm 2, 4) i oczekuje na zjednoczenie w chwale nieba z Chrystusem, swoim oblubie?cem. ?w. Teresa od Jezusa wyrazi?a to w ten sposób: „Ufaj wi?c, (duszo moja), ufaj, bo nie znasz dnia ani godziny. Czuwaj pilnie, wszystko szybko przemija, cho? twoja t?sknota w?tliwym czyni to, co jest pewne, i czas krótki – d?ugim”(Wo?ania duszy do Boga, 15, 3) [9].

Niech Dziewica Maryja, Matka Nadziei, wstawia si? za nami i towarzyszy nam w wielkopostnej drodze.

Rzym, u ?wi?tego Jana na Lateranie, dnia 6 lutego 2025 roku, we wspomnienie ?w. Paw?a Miki i Towarzyszy, m?czenników.

FRANCISZEK

[1] Por. Enc. Dilexit nos (24 pa?dziernika 2024), 220.

[2] Por. Homilia podczas Mszy ?w. z okazji kanonizacji Jana Chrzyciela Scalabriniego i Artemiusza Zattiego, 9 pa?dziernika 2022 r.

[3] Por. tam?e.

[4] Por. tam?e.

[5] Por. Bulla Spes non confundit , 1.

[6] Enc. Spe salvi (30 listopada 2007), 26.

[7] Por. Sekwencja Niedzieli Wielkanocnej.

[8] Por. Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, n. 1820.

[9] Tam?e, n. 1821.